

W., dnia 5 marca 2018r.

sygn. akt OSD 7/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 5 marca 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r.pr. M. W.

Sędziowie: r.pr. Z. P.- sprawozdawca

r.pr. A. D.

Protokolant: r.pr. K. C.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r.pr. M. M.

w sprawie obwinionego r.pr. W. S. o to, że:

I.

w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od 26 marca 2015 r. do 13 kwietnia 2017 r. (...), przyjąwszy zlecenie na prowadzenia sprawy B. K. przeciwko (...) Stowarzyszeniu (...) z/s w I. o odszkodowanie, na żądanie klienta nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielał nieprawdziwych informacji mających świadczyć o tym, że złożył w sądzie pozew i uzyskał prawomocny wyrok korzystny dla B. K., a dalej – że nastąpiło rozpoznanie złożonej od niego apelacji pozwanego, wydanie przez sąd tytułu wykonawczego na rzecz B. K., wszczęcie na podstawie złożonego przez obwinionego wniosku i prowadzenie przez komornika sądowego egzekucji mającej doprowadzić do wyegzekwowania należności rzekomo zasądzonych na rzecz B. K., podczas gdy zdarzenia te nie miały miejsca, o czym zaś obwiniony nie poinformował klienta, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

II.

w okresie od 4 marca 2015 r. do 8 października 2017 r. (...) rezygnując z prowadzenia sprawy B. K. o odszkodowanie w kwocie 10.500,00 zł przeciwko (...) Stowarzyszeniu (...) z/s w I., nie uczynił tego w takim czasie, by klient dla ochrony swoich interesów mógł skorzystać z pomocy prawnej innej osoby, bowiem nie wszczął procesu sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu, skutkiem czego doszło w dacie 8 października 2017 r. do przedawnienia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12

ust. 1 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

III.

w okresie od 20 marca 2015 r. do 19 grudnia 2017 r. (...) bez zgody klienta B. K. zatrzymał na swoim rachunku bankowym jako wynagrodzenie pobrane od tego klienta pieniądze w kwocie 2018,00 zł, podczas gdy stanowiły one aktywa majątkowe klienta i jako takie winny być wyodrębnione i zdeponowane na rachunku odrębnym od innych rachunków radcy prawnego, bowiem były one obwinionemu nienależne, gdyż nie wykonał zleconych mu przez klienta w sprawie czynności, w tym w pierwszej kolejności – nie wszczął postępowania sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu celem dochodzenia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 37 ust. 1 i ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 kodeksu karnego

Orzeka:

1.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt I określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 (...), art.8 (...), art.11 (...), art.12 ust. 1 (...), art.44 ust.1 (...) i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę nagany.

2.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt II i określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 (...), art.8 (...), art.11 ust. 1 i 2 (...), art.12 ust 1 (...) i art.47 (...) i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 3 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (trzy tysiące złotych)

3.

Uznaje radcę prawnego W. S. za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt III i za to na podstawie określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art.6 (...), art.11 ust. 1 i 2 (...), art. 37 ust.1 i 4 (...) i w związku z tym na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2 z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) wymierza karę pieniężną w wysokości 3.000 zł (trzech tysięcy złotych)

4.

Na podstawie art. 65¹ ust 1 i ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870) za czyny opisane w pkt 2 i 3 wymierza obwinionemu karę łączną karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (pięciu tysięcy złotych).

5.

Kosztami postępowania w kwocie 915 zł (słownie: dziewięćset piętnaście złotych 00/00) obciąża r.pr. W. S..

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 5 lutego 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) wystąpił o ukaranie radcy prawnego W. S. zarzucając mu popełnienie szeregu czynów stanowiących, w jego ocenie, przewinienia dyscyplinarne, polegających na tym, że :

I. w wykonaniu z góry powziętego zamiaru w okresie od 26 marca 2015 r. do 13 kwietnia 2017 r. (...), przyjąwszy zlecenie na prowadzenia sprawy B. K. przeciwko (...) Stowarzyszeniu (...) z/s w I. o odszkodowanie, na żądanie klienta nie informował go o prawdziwym przebiegu tej sprawy i jej wyniku, w tym udzielał nieprawdziwych informacji mających świadczyć o tym, że złożył w sądzie pozew i uzyskał prawomocny wyrok korzystny dla B. K., a dalej – że nastąpiło rozpoznanie złożonej od niego apelacji pozwanego, wydanie przez sąd tytułu wykonawczego na rzecz B. K., wszczęcie na podstawie złożonego przez obwinionego wniosku i prowadzenie przez komornika sądowego egzekucji mającej doprowadzić do wyegzekwowania należności rzekomo zasądzonych na rzecz B. K., podczas gdy zdarzenia te nie miały miejsca, o czym zaś obwiniony nie poinformował klienta, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 74¹ pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych;

II. w okresie od 4 marca 2015 r. do 8 października 2017 r. (...) rezygnując z prowadzenia sprawy B. K. o odszkodowanie w kwocie 10.500,00 zł przeciwko (...) Stowarzyszeniu (...) z/s w I., nie uczynił tego w takim czasie, by klient dla ochrony swoich interesów mógł skorzystać z pomocy prawnej innej osoby, bowiem nie wszczął procesu sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu, skutkiem czego doszło w dacie 8 października 2017 r. do przedawnienia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z zasadami etyki radcy prawnego, jak też naruszenie obowiązków zawodowych,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1 i 2, art. 12 ust. 1 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

III. w okresie od 20 marca 2015 r. do 19 grudnia 2017 r. (...) bez zgody klienta B. K. zatrzymał na swoim rachunku bankowym jako wynagrodzenie pobrane od tego klienta pieniądze w kwocie 2018,00 zł, podczas gdy stanowiły one aktywa majątkowe klienta i jako takie winny być wyodrębnione i zdeponowane na rachunku odrębnym od innych rachunków radcy prawnego, bowiem były one obwinionemu nienależne, gdyż nie wykonał zleconych mu przez klienta w sprawie czynności, w tym w pierwszej kolejności – nie wszczął postępowania sądowego i nie wystąpił skutecznie z pozwem do sądu celem dochodzenia roszczenia, co stanowi czyn sprzeczny z prawem oraz z zasadami etyki radcy prawnego,

to jest o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 6, art. 11 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 37 ust. 1 i ust. 4 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w zw. z art. 284 § 1 kodeksu karnego.

Obwiniony nie pojął obrony i mimo prawidłowego zawiadomienia o toczącym się postępowaniu wyjaśniającym i zarzutach stawianych mu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) nie stawił się na przesłuchanie. Nie odniósł się też do doręzonego mu należycie wniosku Zastępcy Rzecznika

Dyscyplinarnego (...) o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego ani nie pojawił się na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym (...) (...) w dniu 5 marca 2018r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dopuścił i przeprowadził na rozprawie dowody wskazane przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego zgromadzone przezeń w wyniku dochodzenia i uznając je za w pełni wiarygodne u s t a l i ł na ich podstawie , że:

Obwiniony B. K. w dniu 3 lutego 2015 r. udzielił radcy prawnemu W. S. pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy o odszkodowanie przeciwko (...) Stowarzyszeniu (...) z/s w I., które upoważniało radcę prawnego do występowania w postępowaniu przesądowym, sądowym we wszystkich instancjach oraz egzekucyjnym.

/dowód: pełnomocnictwo k. 27, zeznania świadka B. K. k. 15-16/

Dnia 11 lutego 2015 r. r.pr. W. S. wystosował w imieniu B. K. do (...) Stowarzyszenia (...) w I. wezwanie do zapłaty odszkodowania w kwocie 10.500,00 zł z tytułu bezpodstawnego rozwiązania umowy o świadczenie usług z dnia 7 sierpnia 2014 r. Do rozwiązania z B. K. umowy doszło na podstawie pisma (...) Stowarzyszenia (...) z dnia 8 października 2014 r. Szkoda wynikała dla B. K. z faktu rozwiązania umowy to wynagrodzenie utracone za okres 7 miesięcy. Wartość odszkodowania to miesięczne wynagrodzenie w kwocie 1500 zł razy siedem miesięcy, łącznie 10.500,00 zł.

/dowód: pismo – ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty z dn. 11.02.2015 r. k. 30, e-mail r.pr. W. S. z dn. 30.01.2015 r. k. 51/

Dnia 4 marca 2015 r. r.pr. W. S. działając w imieniu Kancelarii Radców Prawnych (...) Spółka Partnerska z/s (...) zawarł z B. K. umowę, na podstawie której radca prawny zobowiązał się w imieniu reprezentowanej kancelarii do prowadzenia sprawy o odszkodowanie w kwocie należności głównej 10.500,00 zł przeciwko (...) Stowarzyszeniu (...) – wszczęcia postępowania sądowego i zastępstwa procesowego. Strony ustaliły wynagrodzenie radcy prawnego na kwotę 2400,- zł plus VAT, z czego kwota 1200 zł plus VAT płatna była w terminie 7 dni od dnia zawarcia umowy, zaś kwota 1200 zł plus VAT po uprawomocnieniu się orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie.

/dowód: umowa zlecenia z dn. 04.03.2015 r. k. 5-6, k. 28-29/

R.pr. W. S. wystawił dnia 18.03.2015 r. fakturę na kwotę 1.476,00 zł brutto z tytułu wynagrodzenia za obsługę prawną zgodnie z umową z dnia 04.03.2015 r. (I transza). B. K. zapłacił dnia 20.03.2015 r. na rzecz W. S. tę kwotę oraz kwotę 542,00 zł na poczet kosztów sądowych.

/dowód: faktura VAT nr (...) z dn. 18.03.2015 r. k. 3, k. 26, potwierdzenie przelewu k. 4/

W treści e-maila z dnia 26 marca 2015 r. obwiniony informował B. K., że pozew został złożony w sądzie i czekają na termin wyznaczenia rozprawy. W e-mailu z dnia 28.04.2015 r. radca prawny W. S. twierdził, że termin pierwszej rozprawy wyznaczono na 27 maja, w e-mailu z dnia 20.05.2015 r. informował o jego przełożeniu na dzień 24 czerwca, w e-mailu z dnia 08.06.2015 r. twierdził, że dotarła do niego odpowiedź na pozew, w e-mailu z dnia 25.06.2015 r. informował, że odbyła się pierwsza rozprawa i kolejna wyznaczona została na dzień 9 września, w e-mailu z dnia 14.09.2015 r., że kolejna rozprawa odbędzie się dnia 16 listopada, w e-mailu z dnia 18.11.2015 r., że rozprawa się odbyła i że sąd odroczył ogłoszenie wyroku na za dwa tygodnie, w e-mailu z dnia 02.12.2015 r., że wyrok zapadł i jest korzystny, w e-mailu z dnia 02.02.2016 r., że pozwany złożył apelację dotkniętą brakami formalnymi, w e-mailu z dnia 30.03.2016 r., że apelacja została przekazana do sądu II instancji, w e-mailu z dnia 02.06.2016 r., że czeka na tytuł wykonawczy, w e-mailu z dnia 01.08.2016 r., że jednak nie wysłano mu tytułu, tylko akta zostały przekazane sądowi I instancji m.in. celem rozpoznania jego wniosku, w e-mailu z dnia 06.12.2016 r., że dokumenty są u komornika i należy czekać na rezultaty, w e-mailu z dnia 10.01.2017 r., że wniosek o wszczęcie egzekucji został skierowany do komornika, który teraz poszukuje majątku (ruchomości, nieruchomości) dłużnika, zajmuje rachunki bankowe dłużnika i jego wiarygodności wobec osób trzecich, ma też informować o wpływach środków, które następnie trafią na rachunek

bankowy B. K., w e-mailu z dnia 24.02.2017 r., że liczba wierzycieli jest większa i że sąd będzie decydować, który organ egzekucyjny ma dalej prowadzić egzekucję.

/dowód: korespondencja e-mail k. 46-32/

Dnia 13.04.2017 r. B. K. zażądał od obwinionego danych kontaktowych do komornika sądowego, jaki miałby prowadzić egzekucję. W odpowiedzi udzielonej tego samego dnia r.pr. W. S. zobowiązał się, że zleci w dniu następnym pracownikowi zrobienie kopii całego materiału dokumentacyjnego w sprawie B. K. i przesłanie tych dokumentów na jego adres. Po tym terminie radca prawny W.S. przestał odpowiadać na e-maile i telefony klienta.

/dowód: korespondencja e-mail k. 31, zeznania świadka B. K. k. 16/

Radca prawny W. S. nie złożył w imieniu B. K. żadnego pozwu o zapłatę przeciwko (...) Stowarzyszeniu (...) w I.. Nie zwrócił też klientowi, mimo że nie wykonał zleconych mu przez niego czynności, pobranego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy sądowej w kwocie 1.476,00 zł oraz kwoty 542,00 zł uiszczoney przez klienta na rachunek radcy prawnego na pokrycie kosztów sądowych.

/dowód: zeznania świadka B. K. k. 15-16/.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) zważył, co następuje:

W świetle zebranych w sprawie dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych fakt popełnienia przez radcę prawnego W. S. wszystkich zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego postępowanie obwinionego przy świadczeniu pomocy prawnej na rzecz B. K. , naruszało obowiązujące zasady etyki zawodowej radcy prawnego, a w szczególności obowiązek rzetelności, uczciwości i sumiennosci przy wykonywaniu czynności zawodowych , kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, informowania go o podejmowanych w sprawie czynnościach i ich wyniku oraz rzetelności w rozliczeniach z klientem. W rozpatrywanym stanie faktycznym nie stwierdzono przy tym żadnych okoliczności, które usprawiedliwiałyby opisane na wstępie, naganne etycznie, zachowania obwinionego ,

W tych warunkach Okręgowy Sąd Dyscyplinarny stwierdził, że radca prawny W. S. niewątpliwie uchybił zasadom etyki zawodowej radców prawnych określonym w:

-art.6, art.8, art.11ust.1i 2, art.12 ust.1, art.37ust.1 i 2, art.44 ust.1, art.47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. przez nie podejmowanie czynności wymaganych stanem sprawy, zaniechanie informowania klienta o rzeczywistym jej przebiegu oraz nie rozliczenie się z klientem pomimo niewykonania usługi.

Uzasadnia to odpowiedzialność dyscyplinarną obwinionego na podstawie art.64 ust.1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny (...) (...), uznał radcę prawnego W. S. winnym popełnienia zarzucanych mu czynów stanowiących przewinienia dyscyplinarne i wymierzył mu, na podstawie art. 65 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych- za pierwsze z wymienionych wyżej przewinień- karę dyscyplinarną nagany, a za przewinienia opisane w punktach drugim i trzecim wyroku , za każde z nich, na podstawie art.65 ust.1 pkt 3 powołanej ustawy o radcach prawnych - karę pieniężną w wysokości po trzy tysiące złotych.

Stosownie do przepisu art. 65¹ust.1 i ust.2 pkt 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych za czyny określone w punktach drugim i trzecim wymierzono obwinionemu karę łączną , karę pieniężną w wysokości pięciu tysięcy złotych. W ocenie Sądu kara ta jest odpowiednia do stopnia winy i rodzaju przewinień popełnionych przez radcę prawnego W. S..

Zryczałowanymi kosztami postępowania w kwocie 915 zł obciążono obwinionego na podstawie art. 70⁶ ust.2 cyt. ustawy z dnia 6.07.1982r. o radcach prawnych.

Od orzeczenia służy odwołanie o Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W. za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia.